

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1923 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för expeditionsvakten vid postverket E. G. Andersson med flera från skyldighet att gälda vissa skadestånds- och ersättningsbelopp.

(4:e avd.)

1:o) Uti en till riksdagen avlåten, den 2 februari 1923 dagtecknad proposition, nr 42, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen (punkt 1)

Ansökningar av expeditionsvakten E. G. Andersson med flera vid postverket anställda personer.

att expeditionsvakten Ernst Gunnar Andersson må befrias från att till postverket återgälda det belopp av 860 kronor 25 öre, som postverket utgivit såsom gottgörelse för skada, uppkommen vid sammanstötning den 3 maj 1920 i Göteborg mellan en postverket tillhörig, av Andersson förd automobil och en annan automobil;

att förste postiljonen Carl Axel Anderson må befrias från honom åliggande skyldighet att till postverket återgälda å Anderson belöpande andel av de skadestånds- och ersättningsbelopp om tillhoppa 4,753 kronor 52 öre, som postverket i anledning av Kungl. Maj:ts dom den 11 augusti 1921 utgivit;

att hjälpmontören Karl Emil Sigurd må befrias från att till postverket återgälda det av postverket utbetalade skadeståndsbelopp av 350 kronor, som Sigurd jämlikt Svea hovrätts utslag den 31 augusti 1922 ålagts att utgiva; samt

att de belopp, från vilkas gäldande bemälda Ernst Gunnar Andersson, Carl Axel Anderson och Sigurd sålunda befrias, må ur postverkets räkenskaper avskrivas.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet sid. 5—10.

Departementschefen anför följande:

»De goda vitsord, som de i generalpoststyrelsens framställningar avsedda personer erhållit beträffande sin tjänstgöring vid postverket, och de jämförelsevis knappa ekonomiska förhållanden, varunder de leva, synas mig tala för vidtagande av åtgärder för deras befriande helt eller delvis från dem åliggande ersättningsskyldighet. Jag anser mig således böra tillstyrka expeditionsvakten Ernst Gunnar Anderssons ansökning. Vidkommande förste postiljonen Carl Axel Anderson vill jag förorda, att Anderson befrias från honom åliggande skyldighet att till postverket återgälda å Anderson belöpande andel av de av postverket utbetalade skadestånds- och ersättningsbelopp om tillhopa 4,753 kronor 52 öre, som det jämlikt Kungl. Maj:ts dom den 11 augusti 1921 åligger Anderson och postverket att gemensamt utgiva, därvid jag givetvis utgår från att postverket självt vidkännes sin anpart av nyssnämnda belopp. Vad slutligen beträffar Sigurd, vill jag med hänsyn till föreliggande ömmande omständigheter tillstyrka, att han befrias från skyldighet att till postverket återgälda den honom ådömda skadeersättning av 350 kronor, som postverket förskottsvis utbetalat, varemot jag i likhet med statskontoret anser tillräckliga skäl icke föreligga att utsträcka befrielsen till att omfatta jämväl Sigurd ålagd ersättningsskyldighet för rättegångskostnader.»

*Utskottets
yttrande.*

I enlighet med vad departementschefen hemställt vill utskottet tillstyrka, att ifrågavarande tre befattningshavare vid postverket i av statskontoret föreslagen utsträckning befrias från dem åvilande skadeståndsskyldighet på grund av påkörningar med av dem förda postautomobiler.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må medgiva,

a) att expeditionsvakten Ernst Gunnar Andersson må befrias från att till postverket återgälda det belopp av 860 kronor 25 öre, som postverket utgivit såsom gottgörelse för skada, uppkommen vid sammanstötning den 3 maj 1920 i Göteborg mellan en postverket tillhörig, av Andersson förd automobil och en annan automobil; .

b) att förste postiljonen Carl Axel Anderson må befrias från honom åliggande skyldighet att till postverket återgälda å Anderson belöpande andel av de skadestånds- och ersättningsbelopp om tillhopa 4,753 kronor 52 öre, som postverket i anledning av Kungl. Maj:ts dom den 11 augusti 1921 utgivit;

c) att hjälpmontören Karl Emil Sigurd må befrias från att till postverket återgälda det av postverket utbetalade skade-

ståndsbelopp av 350 kronor, som Sigurd jämlikt Svea hovrätts utslag den 31 augusti 1922 ålagts att utgiva; samt

d) att de belopp, från vilkas gäldande bemälda Ernst Gunnar Andersson, Carl Axel Anderson och Sigurd sålunda befrias, må ur postverkets räkenskaper avskrivas.

2:o) Kungl. Maj:t har (punkt 2) föreslagit riksdagen, att förste styrmannen å ångfärjan »Malmö» Torsten Esaias Berggren må befrias från honom jämlikt hovrättens över Skåne och Blekinge utslag den 9 september 1921 åliggande skyldighet att utgiva ersättning till statens järnvägar med 45,705 kronor 4 öre samt att ifrågavarande belopp må ur statens järnvägars räkenskaper avskrivas.

*Ansöknin
av förste styr-
mannen å
ångfärjan
»Malmö» F.
E. Berggren.*

Utredningen i ärendet återfinnes i åberopade statsrådsprotokollet sid. 10—12.

Den 26 januari 1920 omkring kl. 9,15 förmiddagen inträffade i Öresund under då rådande tjocka en sjöolycka, i det att den statens järnvägar tillhöriga ångfärjan »Malmö» kolliderade med passagerareångaren »Malmö», varvid å båda fartygen uppkommo vissa skador.

Såsom vållande till denna olycka ställdes dåvarande tjänsteförrättande befälhavaren å ångfärjan »Malmö», förste styrmannen å samma färja Torsten Esaias Berggren under åtal. Genom rådhusrättens i Malmö utslag den 18 juni 1921 dömdes Berggren såsom vållande till olyckan att böta 150 kronor. Tillika förpliktades Berggren att utgiva ersättning för den statens järnvägar genom olyckan orsakade förlust med tillhoppa 45,705 kronor 4 öre, däri inbegripet den ersättning, statens järnvägar nödgats utgiva till rederiet för passagerareångaren »Malmö» på grund av den sistnämnda fartyg tillskyndade skadan.

Över berörda utslag anförde Berggren besvär, men fann hovrätten över Skåne och Blekinge genom utslag den 9 september 1921, vilket vunnit laga kraft, icke skäl göra ändring i rådhusrättens utslag.

Vid sedermera företaget försök till verkställighet av hovrättens utslag har Berggren befunnits sakna utmättningsbar tillgång till gäldande av statens järnvägars fordran på grund av utslaget.

Den av Berggren i ämnet gjorda framställningen om befrielse från den honom åliggande ersättningsskyldigheten har tillstyrkts av järnvägsstyrelsen och statskontoret.

Utskottet, som med hänsyn till i ärendet föreliggande särskilda omständigheter icke vill motsätta sig bifall till den gjorda framställningen, får hemställa,

*Utskottets
yttrande.*

att riksdagen må medgiva,

a) att förste styrmannen å ångfärjan »Malmö» Torsten Esaias Berggren må befrias från honom jämlikt hovrättens över Skåne och Blekinge utslag den 9 september 1921 åliggande skyldighet att utgiva ersättning till statens järnvägar med 45,705 kronor 4 öre; samt

b) att ifrågavarande belopp må ur statens järnvägars räkenskaper avskrivas.

Stockholm den 23 februari 1923.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius*, *A. C. Lindblad*, *C. J. G. Swartz*, *J. Nilsson* i Skottlandshus, *H. F. Lamm*, *C. P. V. Nilsson* i Gränebo, *O. U. B. Olsson*, *C. G. Ekman*, *J. Nilsson* i Malmö, *O. Bergqvist*, *J. B. Johansson* i Fredrikslund och *C. Johansson* i Hälsingborg samt

från andra kammaren: herrar *A. Anderson* i Råstock, *K. V. Rydén*, *O. H:son Waldén*, *C. R. Jansson* i Falun, *O. Olsson* i Kullenbergstorp, *J. D. Norman*, *P. M. Olsson* i Blädinge, *E. Andersson* i Prästbol, *J. Olofsson* i Digernäs, *S. E. Ljungkvist*, *B. F:son Holmgren* och *A. Wikström*.
